ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

11. června 2009 *

Ve věci C-33/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) ze dne 19. listopadu 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 28. ledna 2008, v řízení

Agrana Zucker GmbH

proti

Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, K. Schiemann, P. Kūris (zpravodaj), L. Bay Larsen a C. Toader, soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za litevskou vládu D. Kriaučiūnasem, jako zmocněncem,

– za Radu Evropské unie M. Moorem a Z. Kupčovou, jako zmocněnci,

– za Komisi Evropských společenství F. Erlbacherem a B. Dohertym, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 18. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu a platnosti článku 11 nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 58, s. 42).

2 Tato žádost byla předložena v rámci žaloby podané společností Agrana Zucker GmbH (dále jen „Agrana Zucker“) proti rozhodnutí Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (spolkový ministr zemědělství, lesního a vodního hospodářství a životního prostředí) ze dne 16. dubna 2007 ve věci dočasné restrukturalizační částky (dále jen „dočasná částka“) pro hospodářský rok 2006/2007.

Právní rámec

3 V rámci reformy společné organizace trhů v odvětví cukru uskutečněné v roce 2006 přijala Rada Evropské unie nařízení (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 58, s. 1), jakož i nařízení č. 320/2006 z téhož dne, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu. V souladu ustanoveními článku 44 nařízení č. 318/2006 přijala Komise Evropských společenství nařízení (ES) č. 493/2006 ze dne 27. března 2006, kterým se stanoví přechodná opatření v rámci reformy společné organizace trhů v odvětví cukru a kterým se mění nařízení (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002 (Úř. věst. L 89, s. 11).

Nařízení č. 318/2006

4 Dvacátý druhý bod odůvodnění nařízení č. 318/2006 uvádí následující:

„Měly by být zavedeny nové tržní nástroje řízené Komisí. Zaprvé by mělo být hospodářským subjektům v případě poklesu tržních cen pod referenční cenu bílého cukru umožněno, aby za podmínek, které stanoví Komise, využily režim soukromého skladování. Zadruhé by Komise za účelem zachování strukturální rovnováhy trhů s cukrem na cenové úrovni blízké referenční ceně měla mít možnost rozhodnout o stažení cukru z trhu na dobu potřebnou k obnovení rovnováhy na trhu."

5 Článek 19 nařízení č. 318/2006 zní takto:

„1. K zachování strukturální rovnováhy trhu na cenové hladině blízké referenční ceně může být s ohledem na závazky Společenství plynoucí z dohod uzavřených podle článku 300 Smlouvy stažen až do začátku následujícího hospodářského roku z trhu procentní podíl cukru podléhajícího kvótám […] společný pro všechny členské státy.

[…]

2. Procentní podíl určený ke stažení podle odstavce 1 se stanoví nejpozději do 31. října příslušného hospodářského roku na základě předpokládaného vývoje na trhu v uvedeném hospodářském roce.

3. Každý podnik s přidělenou kvótou skladuje v období stažení na vlastní náklady množství cukru odpovídající použití procentního podílu podle odstavce 1 na svou výrobu v rámci kvót pro příslušný hospodářský rok.

Množství cukru stažená během určitého hospodářského roku se považují za první množství vyrobená v rámci kvóty pro následující hospodářský rok. S ohledem na předpokládaný vývoj na trhu s cukrem je však možné postupem podle čl. 39 odst. 2 rozhodnout, že pro běžný nebo následující hospodářský rok se veškerý stažený cukr […] nebo jejich část považuje za:

– přebytkový cukr […] kter[ý] se m[ůže] stát průmyslovým cukrem […],

nebo

– dočasnou výrobu v rámci kvóty, z níž část může být vyhrazena na vývoz v souladu se závazky Společenství plynoucími z dohod uzavřených podle článku 300 Smlouvy.

[…]“

Nařízení č. 320/2006

6 Nařízení č. 320/2006 uvádí ve svém prvním, druhém, čtvrtém a pátém bodě odůvodnění zejména následující:

„(1) […] Pro dosažení souladu mezi systémem výroby cukru a obchodováním s ním ve Společenství a mezinárodními požadavky a pro zajištění jeho konkurenceschopnosti do budoucna je nezbytné zahájit rozsáhlý restrukturalizační proces vedoucí ke značnému snížení nerentabilní výrobní kapacity ve Společenství. K tomuto účelu je třeba zavést zvláštní a samostatný dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství jako předpoklad pro zavedení nové fungující společné organizace trhů v odvětví cukru. […]

(2) Měl by být zřízen dočasný restrukturalizační fond, ze kterého by se financovala restrukturalizační opatření pro cukrovarnický průmysl Společenství […].

[…]

(4) Restrukturalizační opatření stanovená tímto nařízením by měla být financována vybíráním dočasných částek od výrobců cukru, isoglukosy a inulinového sirupu, kteří budou mít posléze z restrukturalizačního procesu prospěch. Protože tato částka nespadá do rámce tradičních poplatků v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru, měly by být výnosy vyplývající z jejího vybírání považovány za ‚účelově vázané příjmy' ve smyslu nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství […].

(5) Měla by být zavedena významná ekonomická pobídka v podobě přiměřené restrukturalizační podpory pro cukrovarnické podniky s nejnižší produktivitou, aby se vzdaly své výroby v rámci kvót. K tomu by měla být zřízena restrukturalizační podpora, která vytvoří pobídku pro to, aby se vzdaly výroby cukru podléhajícího kvótám, […]. Podpora by měla být dostupná během čtyř hospodářských let s cílem snížit výrobu v rozsahu potřebném pro dosažení rovnováhy na trhu ve Společenství.“

7 Podle článku 3 nařízení č. 320/2006, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2011/2006 ze dne 19. prosince 2006 (Úř. věst. L 384, s. 1):

„1. Každý podnik vyrábějící cukr […] jemuž byla přidělena kvóta k 1. červenci 2006 nebo v případě Bulharska a Rumunska k 31. lednu 2007, má nárok na restrukturalizační podporu na tunu kvóty, které se vzdal, za předpokladu, že se během jednoho z hospodářských roků 2006/07, 2007/08, 2008/09 a 2009/10:

a) vzdá kvóty, kterou přidělil jednomu nebo více svým závodům, a plně demontuje dotyčná výrobní zařízení [dotyčných závodů],

nebo

b) vzdá kvóty, kterou přidělil jednomu nebo více svým závodům, částečně demontuje […] výrobní zařízení [dotyčných závodů] a nevyužije zbývající […] výrobní zařízení [dotyčných závodů] k výrobě výrobků, na které se vztahuje společná organizace trhů v odvětví cukru,

nebo

c) vzdá části kvóty, kterou přidělil jednomu nebo více svým závodům, a nevyužije […] výrobní zařízení [dotyčných závodů] k rafinaci surového cukru.

[…]“

8 Článek 11 nařízení č. 320/2006 stanoví:

„1. Dočasná […] částka se vyplácí na hospodářský rok za tunu kvóty podle podniků, kterým byla kvóta přidělena.

Kvóty, kterých se podnik vzdal od daného hospodářského roku v souladu s čl. 3 odst. 1, nejsou předmětem platby dočasné […] částky pro běžný hospodářský rok a následující hospodářské roky.

2. Dočasná […] částka pro cukr […] činí:

– 126,40 EUR na tunu kvóty pro hospodářský rok 2006/2007,

– 173,80 EUR na tunu kvóty pro hospodářský rok 2007/2008,

– 113,30 EUR na tunu kvóty pro hospodářský rok 2008/2009.

[…]

3. Členské státy jsou odpovědné Společenství za dočasnou […] částku, která se vybírá na jejich území.

[…]

5. Celkovou výši dočasných […] částek, které mají být uhrazeny v souladu s odstavcem 3, rozdělí členský stát během daného hospodářského roku mezi podniky na svém území podle přidělených kvót.

[…]“

Nařízení č. 493/2006

9 Mezi přechodná opatření stanovená nařízením č. 493/2006, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1542/2006 ze dne 13. října 2006 (Úř. věst. L 283, s. 24, dále jen „nařízení č. 493/2006"), patří „preventivní stažení z trhu".

10 V tomto ohledu uvádí šestý bod odůvodnění nařízení č. 493/2006 následující:

„V zájmu zlepšení rovnováhy na trhu Společenství bez vytváření nových zásob cukru během hospodářského roku 2006/07 je třeba stanovit přechodné opatření pro snížení způsobilé výroby v rámci kvóty pro uvedený hospodářský rok. Je třeba určit hranici, po jejímž překročení bude výroba každého podniku v rámci kvóty považována za staženou ve smyslu článku 19 nařízení […] č. 318/2006 nebo, na žádost podniku, za výrobu mimo rámec kvót ve smyslu článku 12 uvedeného nařízení. Vzhledem k přechodu mezi oběma režimy musí být tato hranice určena na základě rovnocenné kombinace metody stanovené v článku 10 nařízení (ES) č. 1260/2001 a metody stanovené v článku 19 nařízení […] č. 318/2006 a je třeba přihlédnout ke zvláštnímu úsilí některých členských států v rámci restrukturalizačního fondu zřízeného nařízením […] č. 320/2006 […]."

11 Článek 3 nařízení č. 493/2006 stanoví následujícím způsobem přechodná ustanovení týkající se preventivního stažení z trhu:

„1. Pro každý podnik se část výroby cukru […] za hospodářský rok 2006/07, kter[á] je vyroben[a] v rámci kvót stanovených v příloze IV a kter[á] přesahuje hranici stanovenou podle odstavce 2 tohoto článku, považuje za staženou ve smyslu článku 19 nařízení […]

č. 318/2006, nebo se na žádost dotyčného podniku podanou do 31. ledna 2007 považuje v plné nebo částečné výši za vyrobenou jako nepodléhající kvótě ve smyslu článku 12 uvedeného nařízení.

2. Pro každý podnik se strop uvedený v odstavci 1 stanoví vynásobením jeho kvóty uvedené v odstavci 1 součtem těchto koeficientů:

a) koeficientu určeného pro dotyčný členský stát v příloze I;

b) koeficientu získaného vydělením celkové výše kvót, od nichž bylo pro hospodářský rok 2006/07 v dotyčném členském státě upuštěno podle článku 3 nařízení […] č. 320/2006, kvótou stanovenou pro tento členský stát v příloze IV tohoto nařízení. Komise stanoví tento koeficient nejpozději do 15. října 2006.

Přesáhne-li však součet koeficientů 1,0000, rovná se tato hranice kvótě uvedené v odstavci 1.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

12 V roce 2006 přidělil příslušný správní orgán společnosti Agrana Zucker kvótu ve výši 405 812,4 tun na výrobu cukru pro hospodářské roky 2006/2007 až 2014/2015. Tentýž orgán stanovil na základě článku 3 nařízení č. 493/2006 výrobní hranici ve výši 348 565,56 tun pro hospodářský rok 2006/2007, a uložil tak této společnosti preventivní stažení z trhu ve výši 57 246,84 tun.

13 Rozhodnutím Agrarmarkt Austria (likvidační orgán) ze dne 16. ledna 2007 byla Agrana Zucker vyzvána k zaplacení první splátky dočasné restrukturalizační částky pro hospodářský rok 2006/2007 ve výši 30 776 812,42 eur.

14 Agrana Zucker si stěžovala, že dočasná částka byla vypočtena na základě kvóty, která jí byla přidělena, a že do základu pro výpočet této částky bylo tedy zahrnuto 57 246,84 tun cukru staženého z trhu, které nemohla prodat jakožto množství cukru vyrobené v rámci kvóty, a podala proti rozhodnutí Agrarmarkt Austria odvolání u Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft. Posledně jmenovaný rozhodnutím ze dne 16. dubna 2007, které je předmětem řízení u předkládajícího soudu, uvedené odvolání zamítl.

15 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že Agrana Zucker v původním řízení tvrdí, že zahrnutí množství cukru, které bylo staženo z trhu, do výpočtu dočasné částky, je v rozporu se zásadou proporcionality a zásadou zákazu diskriminace, které jsou zakotveny v čl. 34 odst. 2 ES.

16 Za těchto podmínek se Verwaltungsgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je článek 11 nařízení […] č. 320/2006 […] třeba vykládat v tom smyslu, že kvóta na cukr, která nemůže být v důsledku preventivního stažení z trhu podle článku 3 nařízení […] č. 493/2006 […] zcela využita, musí být nedílnou součástí výpočtu dočasné […] částky?

2) Pro případ, že první otázka bude zodpovězena kladně:

Je článek 11 nařízení […] č. 320/2006 slučitelný s primárním právem, zvláště se zásadou zákazu diskriminace, která vyplývá z článku 34 ES, a zásadou ochrany legitimního očekávání?“

K předběžným otázkám

K první otázce

17 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 11 nařízení č. 320/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že část kvóty na cukr přidělené podniku, která byla preventivně stažena z trhu na základě článku 3 nařízení č. 493/2006, se zahrnuje do základu pro výpočet dočasné částky.

18 Je třeba připomenout, že čl. 11 odst. 1 pododstavec 1 nařízení č. 320/2006 stanoví, že dočasná částka se vyplácí na hospodářský rok za tunu kvóty podle podniků, kterým byla kvóta přidělena.

19 Z tohoto ustanovení vyplývá, že základ pro výpočet dočasné částky dlužné podnikem je tvořen celkovým počtem tun kvóty na cukr přidělené tomuto podniku pro příslušný hospodářský rok.

20 Jediné osvobození od placení dočasné částky upravené nařízením č. 320/2006 je osvobození – stanovené v čl. 11 odst. 1 druhém pododstavci uvedeného nařízení – kvót, kterých se podnik vzdal v souladu s čl. 3 odst. 1 téhož nařízení. Jedná se o kvóty, kterých se během jednoho z hospodářských let uvedených tímto předpisem vzdá podnik, který plně nebo částečně demontuje svá výrobní zařízení nebo je nevyužije, a který může z tohoto titulu pobírat restrukturalizační podporu na tunu kvóty, které se vzdal.

21 V tomto ohledu je třeba zaprvé poznamenat, že vzdání se kvóty stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 320/2006 je v rámci reformy společné organizace trhů s cukrem nástrojem, který se odlišuje od stažení z trhu ve smyslu článku 19 nařízení č. 318/2006, jakož i preventivního stažení z trhu ve smyslu článku 3 nařízení č. 493/2006, jež se liší svou povahou a účelem.

22 Vzdání se kvóty ze strany podniku je totiž, jak uvedla generální advokátka v bodech 40 až 43 svého stanoviska, ve spojení s demontáží nebo nevyužíváním jeho výrobních zařízení konečné. Jak vyplývá zejména z prvního a pátého bodu odůvodnění nařízení č. 320/2006, je jedním z prostředků restrukturalizace odvětví cukru za účelem snížení nerentabilních výrobních kapacit ve Společenství a je předmětem ekonomické pobídky v podobě restrukturalizační podpory pro cukrovarnické podniky s nejnižší produktivitou, aby se vzdaly své výroby v rámci kvót.

23 Naproti tomu stažení z trhu, o kterém rozhoduje Komise, je dočasné. Dotčená množství cukru jsou podle čl. 19 odst. 1 nařízení č. 318/2006 stažena z trhu do začátku následujícího hospodářského roku a mohou být skladována nebo prodána mimo rámec kvót. Jak vyplývá z tohoto ustanovení a dvacátého druhého bodu odůvodnění téhož nařízení, cílem tohoto nástroje je zachování strukturální rovnováhy trhu na cenové úrovni blízké referenční ceně s přihlédnutím k mezinárodním závazkům Společenství.

24 Stejně je tomu v případě preventivního stažení stanoveného v článku 3 nařízení č. 493/2006, které je podle šestého bodu odůvodnění tohoto nařízení přechodným opatřením, jehož cílem je zlepšení rovnováhy na trhu Společenství bez vytváření nových zásob cukru během hospodářského roku 2006/2007.

25 Zadruhé vzdání se kvóty, stažení z trhu a preventivní stažení z trhu jsou součástí téhož souboru opatření, jejichž cílem je reforma společné organizace trhů v odvětví cukru, z čehož plyne, že zákonodárce Společenství záměrně v článku 11 nařízení č. 320/2006 nestanovil osvobození od dočasné částky pro množství cukru stažená z trhu, jak je tam stanoveno pro kvóty, od kterých bylo upuštěno.

26 S ohledem na tyto úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 11 nařízení č. 320/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že část kvóty na cukr přidělené podniku, která byla preventivně stažena z trhu na základě článku 3 nařízení č. 493/2006, se zahrnuje do základu pro výpočet dočasné částky.

K druhé otázce

27 Druhá otázka se týká platnosti článku 11 nařízení č. 320/2006. I když tato otázka uvádí zásadu ochrany legitimního očekávání, zdá se, že předmětem úvah uvedených v předkládacím rozhodnutí byly pouze zásady proporcionality a zákazu diskriminace. Platnost uvedeného článku 11 je tedy třeba zkoumat ve vztahu k těmto dvěma naposledy uvedeným zásadám.

K platnosti článku 11 nařízení č. 320/2006 ve vztahu k zásadě proporcionality

28 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně v původním řízení v podstatě tvrdí, že stanovení dočasné částky dlužné podnikem na základě kvóty, která mu byla přidělena, do níž je zahrnuta část kvóty stažená z trhu, má za následek nepřiměřené zatížení žalobkyně, neboť čistá cena cukru vyrobeného v rámci kvóty je z tohoto důvodu mnohem nižší než referenční cena. Krom toho část kvóty stažená z trhu během hospodářského roku 2006/2007 se převádí do následujícího hospodářského roku, a bude proto opětovně zahrnuta do výpočtu dočasné částky prováděného v následujícím roce.

29 Způsob stanovení dočasné částky je tak v rozporu s účelem reformy trhů s cukrem, a sice posílení zařízení způsobilých čelit konkurenci. Krom toho je v rozporu jak se zásadou proporcionality, tak i s čtvrtým bodem odůvodnění nařízení č. 320/2006, podle kterého je třeba restrukturalizační opatření financovat výběrem dočasných částek u výrobců cukru, kteří budou mít posléze z restrukturalizačního procesu prospěch.

30 Litevská vláda rovněž zastává názor, že zohlednění části kvóty, která byla stažena z trhu, v základu pro výpočet dočasné částky má za následek neodůvodněnou a nepřiměřenou finanční zátěž pro dotčené podniky, a tedy neopodstatněné zdanění, které brání podnikům v tom, aby měly prospěch z restrukturalizačního procesu. Litevská vláda má za to, že úvahy rozvinuté v rozsudku ze dne 8. května 2008, Zuckerfabrik Jülich a další (C-5/06 a C-23/06 až C-36/06, Sb. rozh. s. I-3231), lze rovněž uplatnit v projednávané věci.

31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zásada proporcionality, jež je jednou z obecných právních zásad Společenství, vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi vícero přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření

a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (rozsudek ze dne 7. září 2006, Španělsko v. Rada, C-310/04, Sb. rozh. s. I-7285, bod 97 a citovaná judikatura).

32 Pokud jde o soudní přezkum podmínek uplatňování této zásady s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou má zákonodárce Společenství v oblasti společné zemědělské politiky, pouze zjevně nepřiměřená povaha opatření přijatého v této oblasti ve vztahu k cíli, který příslušný orgán zamýšlí sledovat, může ovlivnit legalitu takového opatření (výše uvedený rozsudek Španělsko v. Rada, bod 98 a citovaná judikatura).

33 Nejde tedy o to zjistit, zda opatření přijaté zákonodárcem bylo jediným a nejlepším možným opatřením, ale zda bylo zjevně nepřiměřené (výše uvedený rozsudek Španělsko v. Rada, bod 99 a citovaná judikatura).

34 V projednávaném případě z prvního bodu odůvodnění nařízení č. 320/2006 vyplývá, že Rada měla nutně za to, že pro dosažení souladu mezi systémem výroby cukru a obchodováním s ním ve Společenství a mezinárodními požadavky a pro zajištění jeho konkurenceschopnosti do budoucna je nezbytné zahájit rozsáhlý restrukturalizační proces vedoucí ke značnému snížení nerentabilní výrobní kapacity ve Společenství. Za tímto účelem zavedla uvedeným nařízením odlišný a autonomní dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství.

35 V rámci tohoto dočasného režimu nařízení č. 320/2006 zavedlo, jak je uvedeno v jeho pátém bodě odůvodnění, ekonomickou pobídku v podobě restrukturalizační podpory pro cukrovarnické podniky s nejnižší produktivitou, aby se vzdaly své výroby v rámci kvót. Za tímto účelem uvedené nařízení stanoví ve svém článku 3 restrukturalizační podporu dostupnou po dobu čtyř hospodářských let, a sice let 2006/2007 až 2009/2010, s cílem snížit výrobu v rozsahu potřebném pro dosažení rovnováhy na trhu ve Společenství.

36 Za účelem financování restrukturalizačních opatření stanovených nařízením č. 320/2006 Rada zřídila dočasný restrukturalizační fond, a zejména rozhodla, jak je vyjádřeno ve čtvrtém bodě odůvodnění uvedeného nařízení, že financování těchto opatření bude zajištěno vybíráním dočasných částek od výrobců cukru, izoglukózy a inulinového sirupu, kteří budou mít posléze z restrukturalizačního procesu prospěch. Výnosy z toho vyplývající jsou považovány za „účelově vázané příjmy" ve smyslu nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

37 Účelem dočasné částky stanovené v článku 11 nařízení je tak samofinancování dočasného režimu restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství prostřednictvím výrobců, což předpokládá rozpočtovou rovnováhu mezi vynaloženými výdaji a výnosy získanými během dotyčných čtyř hospodářských let.

38 V odpověď na písemnou otázku Soudního dvora Komise předložila přehled předpokládaných výdajů a výnosů dočasného restrukturalizačního fondu pro období od roku 2007 do roku 2013, jakož i rozvahu pro hospodářský rok 2006/2007. Z těchto dokumentů vyplývá jednak to, že předpokládané výnosy a výdaje se vyrovnají v období tří let, přičemž přebytek výnosů získaných během hospodářského roku 2006/2007 má sloužit financování předpokládaných výdajů pro následující hospodářské roky, a jednak to, že výdaje zjištěné na konci tohoto prvního hospodářského roku byly mnohem vyšší než předpokládané výdaje.

39 Tyto údaje potvrzují, že stanovení dočasné částky dlužné výrobcem cukru na základě kvóty, která mu byla přidělena, a nikoliv na základě kvóty, kterou mohl skutečně prodat po stažení části této kvóty z trhu, není zjevně nepřiměřené k dosažení cíle nařízení č. 320/2006, jak je popsán v bodě 34 tohoto rozsudku.

40 V tomto ohledu se sporné opatření liší od opatření dotčeného ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Zuckerfabrik Jülich a další, kterým Soudní dvůr rozhodl, že způsob výpočtu dávek analyzovaný v bodech 57 až 60 uvedeného rozsudku jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle nařízení Rady č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33 s. 17), jímž je stanovení povinnosti producentů plně hradit spravedlivým a účinným způsobem náklady na odbyt přebytků výroby Společenství podle zásady samofinancování.

41 Naopak odečtení části kvóty stažené z trhu pro daný hospodářský rok od základu pro výpočet dočasné částky by narušilo plánovanou rozpočtovou rovnováhu a poškodilo stabilitu a předvídatelnost výnosů. Takový postup by tedy ohrozil samofinancování restrukturalizačních opatření zamýšlené zákonodárcem Společenství, a tudíž fungování a cíl dočasného režimu restrukturalizace cukrovarnického průmyslu zavedeného nařízením č. 320/2006.

42 Krom toho, pokud jde o zátěž, které na základě tohoto režimu podléhají podniky, je třeba zdůraznit dočasnou povahu uvedeného režimu, omezenou povahu preventivního stažení z trhu, jakož i prospěch, který mohou tyto podniky očekávat jednak ze vzdání se kvót, které zamýšlel zákonodárce Společenství stimulovat, a jednak z podpory cen cukru, na který se vztahuje kvóta, dosažené stažením z trhu a zejména preventivním stažením z trhu. Tento prospěch může kompenzovat nevýhody s uvedeným režimem spojené, včetně skutečnosti, že na množství cukru stažené z trhu během hospodářského roku se uplatní ještě dočasná částka použitelná na kvótu přidělenou pro následující hospodářský rok, pokud toto množství je do něj převedeno a nebylo prodáno jakožto průmyslový cukr nebo mimo rámec kvóty na světovém trhu.

43 Z výše uvedeného vyplývá, že stanovení dočasné částky na základě přidělené kvóty, popřípadě včetně části kvóty stažené z trhu, není zjevně nepřiměřené k dosažení sledovaného cíle, a nelze tedy mít za to, že odporuje zásadě proporcionality.

K platnosti článku 11 nařízení č. 320/2006 ve vztahu k zásadě zákazu diskriminace

44 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně v původním řízení tvrdí, že zahrnutí množství cukru, které bylo preventivně staženo z trhu, do základu pro výpočet dočasné částky je v rozporu se zásadou zákazu diskriminace, jak je zakotvena čl. 34 odst. 2 ES. V podstatě tvrdí, že zohlednění takto staženého množství cukru diskriminuje z důvodu způsobu výpočtu výrobní hranice stanovené v článku 3 nařízení č. 493/2006 podniky členských států, které se vzdaly nižšího počtu kvót pro hospodářský rok 2006/20078, oproti podnikům členských států, které se definitivně vzdaly vyššího počtu kvót pro tento hospodářský rok. Prvně jmenované podniky jsou oproti druhým znevýhodněny, protože obdrží za množství cukru podléhající kvótě, které jim zůstane po preventivním stažení z trhu, mnohem nižší čistou cenu, než kterou obdrží naposledy jmenované podniky.

45 Litevská vláda rovněž poznamenává, že takový způsob stanovení dočasné částky může vést k neodůvodněnému nerovnému zacházení s podniky, které se nestáhly z trhu, protože zatížení dočasnou částkou je rozdílně rozděleno mezi výrobce cukru nacházející se ve srovnatelné situaci, ale usazené v různých členských státech, na základě faktorů, které nemohou ovlivnit.

46 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je čl. 34 odst. 2 druhý pododstavec ES, který stanoví zákaz jakékoli diskriminace v rámci společné zemědělské politiky, pouhým zvláštním výrazem obecné zásady rovnosti, která vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li taková odlišnost objektivně odůvodněna (rozsudek ze dne 11. července 2006, Franz Egenberger, C-313/04, Sb. rozh. s. I-6331, bod 33 a citovaná judikatura).

47 V projednávaném případě, jak vyplývá z šestého bodu odůvodnění nařízení č. 493/2006, je preventivní stažení z trhu v rámci přechodných opatření zavedených uvedeným nařízením za účelem zajištění přechodu v odvětví cukru mezi starším režimem a režimem zavedeným nařízením č. 318/2006, přechodným opatřením pro snížení způsobilé výroby v rámci kvóty pro hospodářský rok 2006/2007, a sice v zájmu zlepšení rovnováhy trhu ve Společenství bez vytváření nových zásob cukru během tohoto hospodářského roku. Za účelem jeho provedení stanoví článek 3 uvedeného nařízení hranici, po jejímž překročení se výroba v rámci kvóty každého podniku považuje za staženou ve smyslu článku 19 nařízení č. 318/2006.

48 Tato hranice se podle čl. 3 odst. 2 nařízení č. 493/2006 stanoví vynásobením kvóty přidělené podniku součtem dvou koeficientů, z nichž druhý závisí na celkovém počtu kvót, kterých se podniky vzdaly pro hospodářský rok 2006/2007 v dotčeném členském státě na základě článku 3 nařízení č. 320/2006.

49 Z toho vyplývá, že rozsah preventivního stažení z trhu uloženého podnikům pro tento hospodářský rok se liší zejména podle členského státu, ve kterém jsou usazeny. Část dočasné částky, kterou odvádějí, odpovídající části jejich kvóty, jež byla předmětem takového stažení, je rovněž různě vysoká podle toho, ve kterém členském státě jsou usazeny.

50 V tomto rozsahu je při stanovení dočasné částky, jak je upraveno v článku 11 nařízení č. 320/2006, s podniky, které se nacházejí v případně srovnatelné situaci, ale které jsou usazeny v jiných členských státech, zacházeno rozdílně.

51 Takové zacházení s podniky se ovšem jeví jako objektivně odůvodněné. Jelikož rozdělení kvót mezi podniky a jejich správa je nadále zajišťována členskými státy, je totiž vzdání se kvót rovněž organizováno každým z nich a stát od státu se liší. Jak vyplývá ze

šestého bodu odůvodnění nařízení č. 493/2006, má v tomto kontextu použití koeficientu lišícího se podle dotčeného členského státu, jak stanoví čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení, za cíl zohlednit úsilí členských států vynaložené pro definitivní vzdání se kvót, a takto přispět ke snížení výroby ve stejném rozsahu ve všech členských státech, aby tak byla dosažena rovnováha výroby v celém Společenství.

52 Z toho vyplývá, že na zahrnutí množství cukru, které bylo preventivně staženo z trhu, do základu pro výpočet dočasné částky nelze pohlížet tak, že odporuje zásadě zákazu diskriminace.

53 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost článku 11 nařízení č. 320/2006.

K nákladům řízení

54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Článek 11 nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve

Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky, musí být vykládán v tom smyslu, že část kvóty na cukr přidělené podniku, která byla preventivně stažena z trhu na základě článku 3 nařízení Komise (ES) č. 493/2006 ze dne 27. března 2006, kterým se stanoví přechodná opatření v rámci reformy společné organizace trhů v odvětví cukru a kterým se mění nařízení (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1542/2006 ze dne 13. října 2006, se zahrnuje do základu pro výpočet dočasné restrukturalizační částky.

2) **Přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost článku 11 nařízení č. 320/2006.**

Podpisy.